

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

re wanlige persedlar at försäljas, fastän förra Wec-
koblade ej så uttryckeligen nämmer altsamman.

Hos Handelsmannen Herr Carl Died. Swens-
son finnas några få tunnor frist Ängelsk sädes-hafre,
infkommen med Capitaine Törning ifrån London.

Hos Herrar Anders och Jöns Jönsson finnes
båsta sorten af Numaby-säpa uti hela och halfwa
sferdingar.

Hos Herr Eric Paulin, boende uti det så kal-
lade Knapiska huset på Konungsgatan, d.ä. hos
Herr J. Hind. Neimers, äro redan til köps insatte,
och infattas hådanester, med Wederbörandes til-
stånd, åtskilliga slags husgeräds-saker, kläder och
allehanda meubler, emot billig provision, om wa-
ran aflytras; äfwen ock emot betingad betalning,
om så åstundas.

Hos Ur-Fabriqueuren, Herr Nils Rising, boen-
de på Drottninge-gatan wid wallen, förfärdigas
allahanda sorter wägg- och byrsäks-ur til lindriga-
ste pris.

Uppå Apothequet uti Uddewalla försäljes äfwen
den wanliga sorten ståkulor til samma pris, som
uti Göttheborg; men det förr omnämnda slaget bi-
behålles wid sit Pålige wärde; hwilket ock tjenar
til underrättelse.

En sjerdedel af en Bancosedel är hittad, som
nu mera representerar ingen ting, utom en hisfelig
nummer af 92128. Den som är belåten med pap-
perslappen, kan hos mig erhållan.

Göttheborgska

Magasinet.

Tördagen, den 16 Maji 1761.

Murki.

Med detta namnet plågar en wiss art af musique
nåmnas, där bassen alt städse murrar. Up-
finningen tillskrifwes en Capelmästare wid et Fur-
steligt Hof, hwilken förtretad dardswer, at en li-
ten högförnam knähund under concerten städse mur-
rade, och sålunda hindrade de musicaliska öronen,
at märka det stöna i sammanstämningen, inrätta-
de bas-stämman på detta murrande wiser, där
altid octaven flås om hwarannan. Jag har al-
tid ansedt denna murrande bassen för beshynnerligen
lätt, och aldrig wägat mig i en stridighet, som är
bland thön-konstnärarne om waleuren af noterna i
en Murki.

Men bland så många, som sjunga och spela om
landets upodling, utber jag mig friheten, at så spe-
la Murki, det är se på den nedersta, enaldiga och
minst omslöpande stämman, och det städse mur-
mur-murki. Försof, huru det låter, jag begär
inga spelemanspengar.

Kom hit med Magasinet N:o 9 om blasfen: se N:o 11 Mur-murki om blasfens hinder. N:o 11 Sacerdos Medicus = den är förkonstlig disdur; jag kan intet-jo Sacerdos Hortulanus, nej murr, murr, Sacerdos Oeconomus. N:o 12 Artetrådet; en bedröfwelig moll ton med starka brytningar. Jag förde årtetrådet til denna orten*, det finnes här och här frukt, men jag åger det intet: 4 stycken öfwer 2 alnar höga robinier gingo ut för mig. Men det jag wil lägga til Herr Magister Möllers altför wakra beskrifning, är at frukten af detta trådet tjenar til föda för höns. ¶ En rebelig Wän fickade mig årtorna från Upsala, jag sådde dem i Götheborg, men innan de kommo til at gro, sluppo hönsen in i trågårdan, och råfode stället, där de woro sådde; jag war et försjande witne til, at de höllo dem til goda. Jag fick andra af en Gynnare, hvars åminnelse jag wördar: det gick lyckligt; men när jag flyttade årtetråden, bleswo de jämte några och 70 Westindiska trån förlorade.

Men låt oss spela uti en gladare ton en liten Trio utan brytningar på ensaldigaste wis, jag skal ej twära et slag: hör på.

Uffer Pucingswant, en affledad Rotebåtsman, hade tjent til sjös med mer trohet, än försarenhet, och war nu så gammal, at han skulle casseras. Det war lyckat, at han lefwat wäl med sine Rotebönder, fredat monderingen, och ej brukat öfwerwåld. När han tog affled, fick han likasom njuta Torpet til goda. ¶ I ställe för den wanliga krigsmans-lotten, a wara huswill, fick han några få timmerstäckar,

* Det är Halland. ¶

och hans Rotehållare, twårt emot den wanliga arten at wara hundar wid höstacken, beslöto at bygga honom en liten stuga på utmarken wid en bergsfof, och gåfwo honom en jordlapp at innestänga til kåltåppa. Uffer war nögd, och tackade för wälwiljan: han flyttade i sit lilla hybbele. Grannarne knotade för det, at et stycke af utmarken war tagen til kåltåppa; men när Uffers Rotebönder bewisade, at icke en gång en rödels kalf kunnat där ha födan, bles det därwid. Uffer hade en hustru, som het Karin, några och sratio år gammal: hon halp honom, at laga til kålgården; jordmänen bestod af holtuswor, under hwilka hwita sanden wisade sig, och en mängd af sten låg strödd öfwer falter. Det gamla hjonelaget bröto up stenen, och innestängde täppan; det bewisades tydeligen, at de med denna rödningen stoffat utom sin täppa större land til mulbete, än det de inhägnat; och därigenom kommo wåra gamla hjon i en rolig besittning af sit lilla fält. Nu war frågån, hwar gödselen skulle tagas. Där bles en strid i hjonelaget, som war håftig: Karin wille ha en ko, och en sugga, men Uffer war däremot; och efter fattigdomen war på hans sida, måste Karin gifwa efter, behjmerligen emedan Uffer förswuret at tigga; så framt ej yttersta nöden dref honom. ¶ I medletid fingo de den första wintren hjelpa sig, som de kunde. De hade doch uptaget något torf til bränsele, och lesde i et roligt lugn. Fölsjande wåren hulpo de hwarannan at gråfwa kålgården, och slåpade alt torffindole dit, men blandade tufworna med sanden. Det gaf en härlig blåkal. Jag minnes

ej alt, men det wet jag, at när Asser dårefter gräfde något djupt, fant han en god lera i botnen, och fick sin jordlapp omsider, utom all annan gödsel, så fet, at det syntes, som detta lilla stycket ej war slägt til det öfriga, som låg utom gårdesgården. Asser war nästan alla dagar om vinteren borta, och tröskade hos en af sine Notebönder, men Karin sat hemma och span; han fick säd i arbetslön, och hustruns koja war ej brödlös. När andra om Söndags eftermiddagarne drefwo omkring i stugorna, sat Asser hema och las i sin Psalmbok. Men hwad hände?

En Söndag, då Asser kom utur första prädikan, gick han in i Prestegården, at sätta eld på sin pipa. Jag hade låset Magasinet, och kastat det på bordet hos tjenstefolket; men på stunden begifwet mig på vägen til andra Kyrkan. Asser, under det han stoppade, kastade sina ögon därpå, och mente det war en wisa: han tog det och började låsa; hwad är detta, sade han: Jag wet intet, sade pigan. Sår jag sätta mig at låsa? frågade han: och när det tilstaddes honom, sade han til slut: nå, nu skal jag intet wända förr, än jag sår bi. Pigan talade här om, när jag kom tillbaka, och jag beslöt, at upmuntra en så bestedelig Gubbe.

Tre weckor förlupo, innan jag kom at prädika där: jag hade med mig Magasinet, No 12 med beskrifning om årtetrådet: jag lade det äfwenpå i tjenstefolkets stuga, som jag gjort förra gången: Asser kom in, och frågade hwad det wore. Pigan sade, at jag lagt det på bordet, om någon wille låsa

låsa det. Jag kom in, och såg, at Asser hölt på at låsa: han steg up, men jag bad honom sitta, och blifwa wid det han hade för händer. Sedan han låset det igenom, frågade han, om det ock wore möjligt, at årtor kunde wåra på tråd? Och då jag berättade honom alt hwad jag därom weste, sade han: jag låste senast om bi, och jag har redan sådt löfte på en bistock, at lägga wid min wägg. Jag skal trösta för hälften i honom fyra weckor; men hwar skal jag få några sådana årtor at sätta? Där skal wäl bli råd, swarade jag: De finnas redan i landet: men hwar wil du sätta dem? Å, swarade han, det skal ingen nöd hafwa.

Korteligen: Asser fick sin bistock, han fick ock årtor. Hans bistock swärmade 2 gånger: med mycket prut, fick han den ene swärmen på sin toft; hans belagsman, som fick den andre, slagtade sin; men Asser lät sin lefwa. Karin måste om sommaren taga sin spinräck, och sitta därmed ute, at wakta bien. Jag hade skaffat honom både Rokens och Lundgrens beskrifningar om en bätre inrättning af bistockar; och nu har han 50 bistockar wid sin lilla koja.

Sedan han sådt sina årtor, begärte hon at få innestånga et stycke af bergsklipporna wid sit hus; men det war omögeligt: ändteligen fick jag weta, at en ko för några år sedan i berget fallet ned, och brutet et ben af sig. Jag gjorde saran stor, och frågade, om ingen wille stånga kringom brantaste ställen i berget, at sådan olycka ej måtte tima ofrare: alle swarade nej. Nå sade jag, så är Asser

Skuldig at göra of den tjensten: där är ändå ingen ting at hemta; ty näppligen kunna 2 getter där hafwa fodan, och hwad wil det säja mot den faran, som boskapen löper? När det blef en skuldighet, så måste Asser med sin Karin därän. De brödoften, och lade här och där bland klipporna; ty på de flesta ställen hade naturen gjort den starkaste mur. Asser wäste nytja tillfället, och grep wida om sig, så at han blef Herre öfwer et stycke af deras sidan. Han hade märkt et wattendrag nedert af berget mellan klipporna: det rensade han up, och fick en liten klar bäck, som lopp nedert genom parken. Han planterade 200 ärteträd, och på de starkaste ställen ut med bäcken en hop alar och rönnestrån: han war icke nögd härmed, utan han sprängde sig små släckar, och bar med sin gumma på engagen jord och fylle, så at han har rätt wakra köksvärtter i sin plantering. Han letade ihop äple- och päron-stamar af wild art, och lärde ympa. Och, at jag må göra et lopp i musiquen, hela bergsidan är klädd med de wakraste löstrån och bästa fruktstamar.

För 8 år sedan, då Asser såg myttan af alt detta, tog han til sig 2 barn af sin, och sin gummas slägt: de äro nu 2 rätt wakra hjön, de synas bland Assers klippor hafwa såde mildare och renare tankesätt, än andre deras likar: han har fördokat sin brgning, och lefwer bland wid på 100 höns, dem han want at lefwa så ordenteligen, så at fyra eller fem på annat ställe göra mer oro och besvär. Det är underligt, at han ännu äger hwarcken kö eller sugga. Et

Et par galtar köper han sig hwarje wår, och dem gödet han hele sommaren med affråde utur sin plantering: om hösten säljer han den ene, och får sina penningar igen, samt har flåst för sit hushåll. I stället för kö, har han en stut, den han ärligen köper om wåren, och slagtar om hösten, sedan han draget alla weckor et par gånger hans frukter åt staden. Hela socknen köper sina korsfryddor af Asser, han säljer en mängd af ägg, kyflingar, war och honung, och har nu beslutet at brygga mjödd. Så gammal han är, så äger han god helsa, och orkar ännu stulta kring i klipporna, at se huru fosterbarnen ansa all ting. Han har gjort sig en lag, at aldrig hafwa et enda fyrstotat djur på utmarken, och han mär wäl, fast han lefwer bättre i mat och dryck än andra.

Så, mine Herrar, i som spelat de förnämsta stämmorna i wår trio, jag tackar eder. Edra stråk äro rena och otwungna. Skada, at alt ihop blir en phantasi; Skada, at Asser Purtingswält är ännu icke född; Skada, at jag griper in 20 år fram för wår tid. Det får intet hjälpa: jag skal sluta rätt allegro, om jag ändå får hoppas, at Swea och Götha Arf-Furste får en Asser i hwar klippa til undersäte. Men jag löper för högt up: Jag slår finalen med Herr Commerce-Rådet Ahlströmers utmärkta General-Basisslag. Swerige kan wara lyckeligt, om det wil, om det wil, om det wil, om det wil.

Fortfättning af Öfwerstrifterna på
Läckö Slott.

N:o 9. I nordvästra hörnet.

En på wäggen hängande bleumeurant karpus,
med grönt omslag och guldgalon, hwarjämte en
jagt-taska, hwarutur uppsticker en foglestjert, där
bredewid et Ängelst ridsjö eller karbas. Nedan-
före twänne mot wäggen sig stödjande böffer.

Au printemps de ses jours l'homme plein de
lui-même

Nourrit ses passions, negligé son esprit;
Trop tard il reconnoît son imprudence ex-
trême,

Prêt à devenir sage, il s'éteint & périt.

Tessin.

Att sin ungdoms wår man mycket sig inbillar,

Man sit begär, men ej sin själ til godo gör.

Man märker alt försent, hur mycket man sig willar,

och när man wil bli klok, så slofnar man och dör.

N:o 10. Öfwer wänstra fenstret på norra
sidan.

Fortune, de tes dons prive moi si tu veux,
La vertu restera ma compagne fidelle;

Et puisque ton effort ne peut me priver d'elle,
En vain tu crois pouvoir me rendre mal-

heureux. Tessin.

Tag

Tag, lycka, om du wil, dit goda ifrån mig:
In öngden, öngden skal mit trogna följe blifwa;
Doch som din hela magt ej hånne kan fördrifwa,
Du galet tror, at jag skal bli olyckelig.

N:o 11. Öfwer bordet på norra sidan.

Et wäggur, eller så kallad stultare, med mycket
wål utarbetat och förgylt metal-federal i cartouche;
där bredewid en silfwer-trumpet med sina ban-
trouiller och doffer; en silfwergalonerad spatser-hatt
utan plumier, och en wärja. Nedanföre twänne
koppar-pufor med sina släglar.

L'avare avec grand soin acquiert, garde, en-
tasse

Un vil metal, que nommons or.

Le tems est notre vrai trésor,

Et nous faisons tout pour qu'il passe.

Tessin.

En girig samlar hop och agtar med stor möda

En lumpen malm, som guld man falla plår.

Wår tid den bästa statten är;

Doch gör man all sin flit, at denna statt föröda.

N:o 12. Öfwer höggra fenstret på norra
gafwelen.

La paix, le doux sommeil, la force & la santé
Sont les fruits de la peine & de la pauvreté.

Voltaire.

Tag

Frid, styrka, rolig sömn och helse är den gästna,
Som man af fattigdom och möda kan sig låsta.

U:o 13. I nordöstra hörnet.

Twänne på väggen hängande Truntimmers sol-
hattar, jämte en tasla och en thermometer; nedan-
före två tuppar, som huggas fins imellan om en
höna.

Deux coqs vivoient en paix, une poule sur-
vint;

Et voila la guerre allumée:

Amour tu perdis trois.

Two tuppar lesde sams; en höna sig insann,
Strax friget uti låga bränn:

En bägge ästa hånne;

Ach kärlek, du förlorat trenne.

U:o 14. Öfver dören til stora blå
förmaket.

Sous des lambris dorés l'injuste ravisseur
Entretient le vautour, dont il est la victime.
Combien peu de mortels connoissent la dou-
ceur

D'un bonheur pur & legitime?

Rousseau.

Inunder

Inunder gylne pragt en isfen snålhund föder
Det rosdjur, som til slut sin Herre self föröder.

Ach! huru få man ser, som känna sömnan rätt
Utaf et rent och laga lefnads-sätt!

At bleka Wäf.

1. Til wäfwen tagas långa mangel-kastar, hvil-
ka såttas up och ned uti en tunna; sedan tagas 4
grytor hett watten, som slås i wäfwen, at han blif-
wer wäl genombloöt.

2. Tagas 4 kannor kall lut, och lika mycken urin,
2 kannor nötpis: sedan öses tunnan full med hett
watten, och täppes wäl til: härmed låter man be-
ro et dygn; och detta passar sig til 40 alnars wäf.

3. Denne lakas halfwa dygnet igenom.

4. Tappas luten utaf, och slås warmt watten
i stället, som bliwer stående öfwer natten; därpå
lakas med twäl-löder, och wäfwen bultas, samt
utdrages på gräset.

5. Tagas twänne näswar talstrunt, och så myc-
ket gran-låda som et ägg; hwilket kokas med 8
kannor watten, uti en half tima. Detta silas wäl
ifrån, och sedermera blandas med litet twäl-watten,
och stänkes öfwer en gång om dygnet.

6. När wäfwen legat 3 dagar, lakas han på
samma sätt, som förmålt är, undantag första blö-
ningen. Detta fortsättes 3 gånger, men 4de gån-
gen brukas intet watten: emellan alla lakningar
manglas wäfwen.

p. E.

Swad

Hwad Nytt i Staden?

Korta Stads-nyheter.

Götheborgska saltpriset, jämförde emot andra waror här i Staden*.

För en tunna salt erhållas 10 Dal. S:mt i sedla
30 serstycker.
Plåtar finnas inga.
5 tunna råg.
5 tunna hvetet.
1½ tunna korn.
2 tunnor hafra.
2 lisp. 14 mark. orkött.
1 lisp. 7 mark. smör och talg.
5 lisp. 5 mark. stångjärn på vägen.
6½ mark arbetad koppar.
3¼ lod arbetad silfwer.
1 tunna Swenskt sill.
½ famn wed.
10 dagswerken, med möda.
¾ tolst 2½ tums bräder.
1¼ tolst 1¼ tums dito.
Och andra waror i proportion.

Gö

* Denna uträkning har jag af tillförlitelig hand.

Götheborgske Wexelcoursen.

Onsdagen, den 13 Maj.

London	-	-	71½	-	-	Dal. R:mt.
Amsterdam	-	-	67¼	-	-	M: f R:mt.
Hamburg	-	-	72¾	-	-	M: f R:mt.

Ankomne äro Skepparne Thomas Jansen ifrån Ålborg med spannemål, ost och flundror, Robert Tod ifrån Liech med Spanmål, Nicolas Esström ifrån London med styckegods, Joh. Laurens Lundgren ifrån Crofswik med salt, win och brännwin, Lars Petersson Höjer ifrån Skagen med torr fiff, Georg Mills ifrån Berwick med spannemål, och James Slight ifrån Portseton med fyrkol.

Utgångne äro Skepparne Alexand. Stewart och Arfwid Ubin til Lissabon, Anders Stare til St. Marten, Eric Lund och David Cunningham til Scotland, alle med järn och bräder, Thomas Tureson til Riga med sill, och Couphardt-Capitainen Marten Schale til St. Ubes med barlast.

Resingar. Den 23 April afgingo Skepparne Caspar Nilsson ifrån Marstrand til Königsberg, Christ. Boyfen ifrån Uddewalla til Dansig, Anders Pihlman ifrån Uddewalla til Petersborg, Lars Helgeson Nörling ifrån Götheborg til Dansig, alle med sill, J. Behrman ifrån Cagliari til Westermik med salt, Christ. Peterson och Styff ifrån Stockholm til Amsterdam med canoner, och G. Lundberg ifrån Götheborg til Stockholm med sill. Den 24. Nic. Holst ifrån Westermik til Warberg med sten, och

och Hans Person ifrån Göttheborg til Norköping med fill. Den 25. Eric Lundgren ifrån Marstrand til Stockholm med fill, Peter Jörgensen och Lars Zingerman ifrån Göttheborg til Carlshamn med barlast, Ebbe Anderson ifrån Calmar til Göttheborg med tunnor, och Sören Hultin ifrån Göttheborg til Kofstock med fill. Den 26. Oluf Lundberg ifrån Stockholm til Göttheborg med råg, Lars Elmving och Peter Strandberg ifrån Uddewalla til Dansig med fill, Olof Hellman och Olof Lokner ifrån St. Ubes til Stockholm med salt, Anders Berg ifrån Kouen til Stockholm med styckgods, Jan Kleyn ifrån Stockholm til Amsterdam med järn, Olof Anderson ifrån Stockholm til Uddewalla med tjära, Swen Larson ifrån Marstrand til Stockholm med fill, Peter Peterson ifrån Norköping til Göttheborg med hwete, Alexander Berg ifrån Dansig til Göttheborg med råg, och Jochim Christian Nehler ifrån Stockholm til Amsterdam med järn. Den 27. Abraham Hamarin ifrån Stockholm til Amsterdam med tjära, Helje Olofsson ifrån Göttheborg til Dansig med fill, och Jonas Berg ifrån Uddewalla med stäfwer. Den 30. Nlaus Sjölin ifrån Göttheborg med fill. Den 1 Maj. Peter Sjöberg ifrån Stockholm til Göttheborg med tjära, Diedrich Boysen ifrån Gesele til Hull med järn, Nils Swensson ifrån Norköping til Amsterdam med canoner, och Johan Johansson ifrån Riga til Lissabon med hampa. Den 2. Peter Hansson ifrån Norköping til Portugal med järn, Berend Bark ifrån Christianstad til Amsterdam med tjära, Joh. Heind.

Heind. Iyth ifrån St. Ubes til Gochland med salt, Anders Dalberg ifrån Glensburg til Göttheborg med råg, och Thor Andr. Dahlberg ifrån Malmö til Marstrand med malt. Den 3. Eric Holmberg, Eric Holm och Joh. Bergman ifrån Stockholm til Angeland, Göttheborg och Port-a-Port med tjära, råg och järn. Den 5. Lars Andersson ifrån Stockholm til Göttheborg med råg, Peter Krest ifrån Amst. til Albo med styckgods. Den 6. Hildvid Minsen ifrån Wolgast til Amsterdam med glas. Den 7. Johan Kiliander, Jacob Roth och Jochim Lager ifrån Cagliari och Livorno til Stockholm med salt.

EPIGR. LVI.

Bestia, non homo fit, cui carior Orbis JESU:
Non homo, seruitium est corporis ille sui;

Kundgörelser.

Nionde Dragningen af Göttheborgska Hospitals-lotteriet sker den 4 Junii, så wida ortens Inwånare tåckas innom samma tid inlösa alla oförsälde lotter, som erhållas hos Herr Jan Schus alle söremiddagar, och hos Herr Eliezer Bagge desutan. Jag har ej nog gäfwor til at öppna beursen på mine låfare: mindre kan jag upmuntra dem, som ej röras af de alrakraftigaste försäkringar om timlig och ewig winst, at i detta lyckohjul göma sin barmhärtighet.

Sebnare

Sednare delen af Herweghrs och Schedwins arbete öfwer tredje och sjerde Bönedagen, finnes redan på långsta Boktryckeriet; men få exemplar hafwa med posten ankommet denna gången.

På samma ställe är af Trycket utkommen en Piece, under titel: Medel at bespara skog, och tillika hämnna wedbrist, hwilken säljes til 1 Dal. Ropparmynt Exemplaret.

De flera gånger omtalta stålkalor, som leda sin uprinnelse från Paris, finnas ej allenast i Götteborg och Uddewalla, utan ock i Wenersborg, af aldeles samma ingredientier, och för samma köp, som uti Huswud-staden i Göttha Rike. Detta kundgöres för deras skull, som bo närmare Wenersån Götteborg, och äfwa nämnda läkemedel.

För innewarande år börjas bruns-terminen uti Uddewalla den 1 Junii; hwilket til almänhetens underrättelse kundgöres.

Herr Guy, som nu flyttat til Herr Jonson på Drottningegatan, informerar barn uti språk, och andra nyttiga wetenskap.

En postwagn är til salu, hwarom munttelig underrättelse lemnas härstädes.

Et spannemåls-lost är ledigt, och kan mot hyra tillträdas: underrättelse fås i Grefwinnans Sparres hus wid lilla torget.

Auctionen uti Domproste-huset inställes ännu tills widare.

I denna weckan erhöles inga kyrko-tidningar.

Götteborgska Magasinet.

Lördagen, den 23 Maji 1761.

Gamla Nyheter.

Sedan min Herre behagat införa uti sit Magasin et stycke af det gamla köks-calendarium, som wijar våra förfäders sätt til at fågna sina wänner uti deras gästebud, torde, kan hånda, äfwen det öfriga förtjena at införas. Det lyder så:

Råther offuer wichona taa Nyaars Komper oppo Sönedaghen.

Til Middaghen. Primo grosssteh aff köfth saa at fathet råcker til endan med pudder. Lumber eller willebrad med sod.	Gross math med finka på fathet, finka, bringastycche, nyrokt saaraköth och mathister. 1 stycke färst köfth, 1 stycke saltgrönth, thertil inuer oc nyrofta feta kötkorffua.